

จนถึงเอนด์พอยท์ผันแปรตามความเป็นเบส เอนด์พอยท์ที่ได้ไม่เที่ยงตรงนัก อย่างไรก็ตามสามารถใช้เมทิลออเรนจ์สำหรับการวิเคราะห์หาความเป็นเบสในงานปกติได้)

2.4 การหาค่า pH ของน้ำ

ปฏิบัติอย่างง่ายโดยใช้กระดาษลิตมัสทดสอบ

แบบรายงานการวิเคราะห์ปัจจัยทางเคมีของอุทกนิเวศ

(Data Sheet)

ชื่อนักศึกษา

วันที่

สถานที่

รูปแบบของกลุ่มสิ่งมีชีวิต

สถานี(ตำแหน่งเดียวกันกับสถานีในบทปฏิบัติการที่ 1)

ปัจจัยทางเคมี	ระดับความลึก		
ออกซิเจน			
คาร์บอนไดออกไซด์			
ไบคาร์บอเนต			
คาร์บอเนต			
ไฮดรอกไซด์			

แบบฝึกหัดบทปฏิบัติการที่ 2

1. จงอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณออกซิเจนและคาร์บอนไดออกไซด์ในแหล่งน้ำที่ทำนุทำการสำรวจ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ
2. ปริมาณของแก๊สทั้งสองชนิดดังกล่าวในข้อ มีบทบาทหลักต่อสิ่งมีชีวิตในน้ำอย่างไร
3. ความเป็นเบสมีความสำคัญอย่างไรต่อสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ในน้ำ

บทปฏิบัติการที่ 3

ปัจจัยทางชีวภาพของระบบนิเวศ

หลักการ

สิ่งมีชีวิตเป็นองค์ประกอบหนึ่ง(biotic component) ในสององค์ประกอบหลักของระบบนิเวศ โดยมีความสัมพันธ์อยู่กับสิ่งไม่มีชีวิต และสัมพันธ์กับสิ่งมีชีวิตด้วยกันเองหลายรูปแบบตามลักษณะเอกลักษณ์ของแต่ละระบบนิเวศ สิ่งมีชีวิตกลุ่มพวกพืช(flora) มีบทบาทด้านการเป็นผู้ผลิต(producer) บทบาทสิ่งมีชีวิตกลุ่มพวกพืชนี้รวมถึงพวก สาหร่าย(algae) และ ไซแบอแบคทีเรีย(cyanobacteria) ด้วย สิ่งมีชีวิตกลุ่มพวกสัตว์(fauna) มีบทบาทด้านการเป็นผู้บริโภค(consumer) รับพลังงานมาจากผู้ผลิต ผ่านทาง ห่วงโซ่อาหาร(food chain) และ สายใยอาหาร(food web) กลุ่มพวกสัตว์รวมถึงกลุ่มสัตว์พวก เดทริทัส(detritous) ซึ่งทำหน้าที่กินสารอินทรีย์ จนทำให้มีขนาดเล็กลงง่ายต่อการย่อยสลาย โดยกลุ่มพวก ผู้ย่อยสลาย(decomposer) แต่ละชนิดของแต่ละกลุ่มถือเป็นปัจจัยทางชีวภาพที่ทำให้ระบบนิเวศนั้นอยู่ในสภาวะสมดุล หรือทำให้มี การเปลี่ยนแปลงแทนที่(succession) ทั้งแบบก้าวหน้า(progressive) หรือแบบถอยหลัง(regressive) ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ในกลุ่มของสิ่งมีชีวิตเหล่านั้น และขึ้นอยู่กับปัจจัยทางกายภาพและปัจจัยทางเคมีของระบบนิเวศนั้นด้วย ปัจจัยทางชีวภาพที่มีบทบาทมากที่สุดของระบบนิเวศส่วนใหญ่มักดำเนินไปตามบทบาทของผู้ผลิตที่เป็นแหล่งนำพลังงานแสงเข้ามาสู่ระบบนิเวศในกลุ่มผู้ผลิต ชนิดเด่น(dominant species) จะมีบทบาทมากที่สุด การพิจารณาหาชนิดเด่นแม้จะเป็นเรื่องทำได้ยาก แต่มีเกณฑ์หลักสองประการคือ (1) มี ปริมาตร(volume) หรือ มวลชีวภาพ(biomass) มากที่สุด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีชีวิตของแต่ละกลุ่มว่าประกอบด้วยชนิดใดบ้าง
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิตในแต่ละกลุ่มว่ามีบทบาทอย่างไรในระบบนิเวศ
3. เพื่อศึกษาปัจจัยทางกายภาพและปัจจัยทางเคมีที่ศึกษามาแล้วจากปฏิบัติการที่ 1 และที่ 2 ว่ามีความสัมพันธ์กับปัจจัยทางชีวภาพอย่างไร

การเตรียมสารละลาย

การเตรียม สารทำให้คงสภาพ(preservative) เพื่อการคงสภาพตัวอย่างสิ่งมีชีวิตที่รวบรวมมาจากภาคสนาม

1. **10 % formalin** ใช้ ฟอรั่มัลดีไฮด์ (commercial grade formaldehyde) 1 ส่วน ละลาย ในน้ำกลั่น 9 ส่วน ใช้คงสภาพสิ่งมีชีวิตทั่วไปโดยเฉพาะพวกสัตว์ รวมถึงสิ่งมีชีวิตที่อยู่ในน้ำ (aquatic organism) ด้วย

ถ้าใช้กับแพลงตอน ควรลดความเข้มข้นลงมาให้เหลือเพียง 3-5 % และควรเป็น ฟอรั่มาลินที่มาจากสถานะที่เป็นขวดแก้วและไม่เป็นกรด

ปลาและ สิ่งมีชีวิตที่อยู่ในน้ำอื่นที่จะเก็บไว้นาน ควรทำให้คงสภาพด้วย 10 % formalin ก่อน เก็บไว้ 2-3 วัน ล้างน้ำให้หมดฟอรั่มาลิน แล้วทำให้คงสภาพอีกครั้งในขวดที่มี 70% ethyl alcohol

พวกสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังที่มีเนื้อนุ่ม (soft-bodied invertebrates) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปลิง (leech) แพลงตอน และ โรติเฟอร์ (rotifer) บางชนิดจะหดตัว ทำให้รูปร่างเปลี่ยนแปลงจาก เดิม จึงควรทำให้สลบหรือทำให้กล้ามเนื้อคลายตัวก่อนการทำให้คงสภาพใน ฟอรั่มาลิน สารทำให้สลบหรือทำให้กล้ามเนื้อคลายตัวมีหลายชนิดเลือกใช้ตามความเหมาะสม เช่น เกร็ดเมนทอล (menthol crystals) กรดคาร์บอนิก (carbonic acid) แอลกอฮอล์เจือจาง เลือกสารเหล่านี้ได้อย่างใด อย่างหนึ่งเติมลงไปเล็กน้อยจะทำให้สิ่งมีชีวิตเหล่านั้นสลบหรือคลายตัว ในการปฏิบัติการจริง อาจแช่ตัวสัตว์ลงในน้ำกรดคาร์บอนิก หรือน้ำเบียร์ที่เปิดใหม่ประมาณ 15 นาที แล้วจึงเติม ฟอรั่มาลินลงไป

2. **FAA** ใช้สำหรับคงสภาพสาหร่าย (algae) มีวิธีการเตรียมดังนี้

formaldehyde	5 ส่วน
glacial acetic acid	5 ส่วน
graded alcohol 50 %	90 ส่วน

อาจเติมเกร็ด copper sulfate ลงไปด้วย เพื่อคงสภาพสี

3. **Lugol Iodine Solution** ใช้คงสภาพแพลงตอนที่มีโครงสร้างสำหรับการเคลื่อนที่ (flagellated plankton) มีวิธีการเตรียมดังนี้

iodine	10 กรัม ละลายใน KI	20 กรัม
เติม glacial acetic acid		20 กรัม
เติมน้ำจนครบ		200 มิลลิลิตร

ควรเตรียมสารละลายล่วงหน้าอย่างน้อย 2-3 วันก่อนใช้ เก็บสารละลายนี้ในขวดสีชาเพื่อป้องกันมิให้ถูกแสง

การใช้ ควรหยด Lugol iodine Solution ในน้ำตัวอย่างในอัตรา 1 : 100 จะช่วยให้เห็นเซลล์ และ แฟลเจลลา ชัดขึ้น

ระเบียบวิธี

การศึกษาถึงสิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศนี้มี 2 ขั้นตอน คือ การสำรวจภาคสนาม(field survey) และ การสังเกตในห้องปฏิบัติการ(laboratory observation)

1. การสำรวจภาคสนาม เป็นการสำรวจและเก็บสิ่งมีชีวิตจากบริเวณที่ศึกษา โดยสิ่งมีชีวิตบางชนิดอาจใช้วิธีสำรวจด้วยตา แต่บางชนิดจะต้องเก็บเพื่อมาวิเคราะห์หา ชนิด ตามอนุกรมวิธาน (taxonomic rank)

ในห้องปฏิบัติการ สิ่งมีชีวิตที่ต้องเก็บมาวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการนี้ อาจต้องการระเบียบวิธีพิเศษ เช่น การทำให้คงสภาพ(preservation)ด้วย สารทำให้คงสภาพ(preservative)แตกต่างกันตามความเหมาะสมกับชนิดของสิ่งมีชีวิต (รายละเอียดของสารทำให้คงสภาพ แต่ละชนิดดูในการเตรียมสารละลายข้อ 1) สิ่งมีชีวิตที่ควรสำรวจมีดังนี้

1.1 พืชบก(terrestrial plants) ให้สำรวจดูพืชที่ขึ้นอยู่รอบสระในรัศมีประมาณ 2 เมตร ว่า มีอะไรบ้าง และมีอิทธิพลต่อระบบนิเวศของสระอย่างไร ถ้าไม่ทราบชื่อของพืช ให้เก็บตัวอย่างมาศึกษาในห้องปฏิบัติการ ตัวอย่างที่เก็บตัวควรมีส่วน vegetative part ด้วย เพื่อความสะดวกในการจำแนกชนิด ขณะเดียวกันควรสังเกตพื้นที่รอบสระในรัศมีดังกล่าวว่า มีการเปลี่ยนแปลง topography หรือไม่ ถ้า topography เปลี่ยนแปลง พืชบริเวณนั้นมีการเปลี่ยนแปลงตามด้วยหรือไม่

1.2 พืชลอยน้ำและพืชใต้น้ำ(floating & submersed plants) สำรวจว่า พืชที่ขึ้นอยู่ในน้ำมีชนิดใดบ้าง อาจเป็นพวกที่ลอยตัวอยู่ในน้ำหรือมีรากฝังอยู่ใน substrate และมีส่วนของลำต้นหรือใบลอยอยู่ในน้ำ เช่น บัว สาหร่าย สังเกตดูว่า พบกลุ่มใดมากที่สุด

1.3 พืชน้ำตื้นหรือพืชชายฝั่ง(littoral plants) สำรวจพืชที่ขึ้นอยู่ตามขอบสระ พวกที่มีส่วนหนึ่งของต้นพืชอยู่ในน้ำอีกส่วนหนึ่งอยู่เหนือน้ำ อาจเรียกพืชพวกนี้ว่าพืชโผล่พ้นน้ำ(emersed plant)

1.4 สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง(invertebrate) สังเกตดูแมลงที่บินอยู่ในบริเวณนี้ แมลงเหล่านี้อาจใช้สระน้ำเป็นที่ หาวอาหาร วางไข่ หรือ เจริญเติบโตของตัวอ่อน อาจมีแมลงที่อาศัยและ

หากินอยู่ตามผิวน้ำด้วย ตักน้ำให้ติดเศษขยะ และทรากพืชมาด้วย เพราะที่เหล่านี้อาจเป็น ถิ่นที่อยู่อาศัยของแมลงและพวกสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหลายชนิด นำตัวอย่างทั้งหมดกลับมาห้องปฏิบัติการ เทใส่อ่างแก้วแล้วสำรวจดู ความหลากหลายของสิ่งมีชีวิตอีกครั้ง

1.5 ปลาและสัตว์มีกระดูกสันหลังเคลื่อนที่ได้(fish and mobile vertebrates) การสำรวจปลา และพวกสัตว์มีกระดูกสันหลังต่างๆที่อาศัยในบริเวณสระน้ำ อาจทำได้โดยใช้สวิงตักจับ หรืออาจใช้วิธีสังเกตจากร่องรอยต่างๆก็ได้ เช่น ฟองอากาศที่หายใจ หรือเสียงซุบเหยื่อ

1.6 สัตว์ก้นบ่อ(bottom animals) ใช้ พีเตอร์เซนแกรบ ตักดินจากก้นสระขึ้นมาสำรวจดูว่ามีสิ่งมีชีวิตใดอยู่บ้าง ปริมาณมากน้อยเพียงใด สิ่งมีชีวิตที่พบนี้อาจเป็นดัชนีบ่งชี้ปัจจัยทางกายภาพหรือปัจจัยทางเคมีบางอย่างได้

1.7 แพลงตอน การเก็บแพลงตอนควรทำหลายจุดและจากต่างระดับความลึก เพื่อศึกษาการแพร่กระจายและอิทธิพลของปัจจัยทางกายภาพและปัจจัยทางเคมีที่มีผลต่อแพลงตอนอย่างเห็นได้ชัด โดยใช้ อูกลากแพลงตอน(plankton net) ซึ่งมีขนาดความถี่ห่างของรู(mesh)ต่างกันแล้วแต่จุดประสงค์ของการใช้* ลากแพลงตอนจากหลายจุดของสระ แล้วนำกลับมาสำรวจชนิดยังห้องปฏิบัติการ โดยส่องดูด้วยกล้องจุลทรรศน์

ขั้นต่อไปใช้กระบอกเก็บตัวอย่างน้ำ ตักน้ำที่ระดับความลึกต่างกัน เทแต่ละตัวอย่างน้ำลงในอูกลากแพลงตอน แพลงตอนที่รวบรวมได้จะเป็นแพลงตอนที่มาจากต่างระดับความลึกกัน ให้สังเกตถึงความแตกต่างของแพลงตอนในแต่ละระดับความลึกด้วยว่า เกิดจากอิทธิพลของปัจจัยใด แพลงตอนที่เก็บมาสำรวจนี้ควรทำให้คงสภาพและถนอมใน สารทำให้คงสภาพตามหัวข้อการเตรียมสารละลาย ข้อ 1

2. การศึกษาในห้องปฏิบัติการ เป็นการวิเคราะห์หาชนิดและปริมาณของสิ่งมีชีวิตบางชนิดที่เก็บมาจากภาคสนามในตอนต้น โดยที่ไม่สามารถจำแนกชนิดสิ่งมีชีวิตเหล่านั้นได้ทันที ณ แหล่งที่กับตัวอย่าง เนื่องจากสิ่งมีชีวิตเหล่านั้นมีขนาดเล็กมาก ได้แก่ แพลงตอน และ สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังบางชนิด จึงต้องเก็บมาศึกษาในห้องปฏิบัติการโดยใช้กล้องจุลทรรศน์เป็นอุปกรณ์ช่วย

* โดยทั่วไป เลือกใช้อูกลากแพลงตอนที่มีตาความถี่ของผ้า หมายเลข 16 เมื่อต้องการรวบรวมตัวอย่างแพลงตอนพืช และ หมายเลข 25 เมื่อต้องการรวบรวมตัวอย่างแพลงตอนสัตว์

แบบรายงานการศึกษาการวิเคราะห์ปัจจัยทางชีวภาพของระบบนิเวศ
(Data Sheet for Ecosystem Analysis of Biological Factors)

ชื่อนักศึกษา

สถานที่

วันที่

รูปแบบของระบบนิเวศ

ประเภทสิ่งมีชีวิต	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อไฟลัมชั้น	หมายเหตุ
พืชบก				
พืชลอยน้ำและพืชใต้น้ำ				
พืชชายฝั่ง				
สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง				
ปลาและสัตว์มีกระดูกสันหลังเคลื่อนที่ได้				
สัตว์ก้นบ่อ				
แพลงตอน				

แบบฝึกหัดบทปฏิบัติการที่ 3

1. ถ้าวบสระน้ำที่ท่านสำรวจมีการเปลี่ยนแปลง topography การเปลี่ยนแปลงนั้นจะมีผลต่อ vegetation หรือไม่ และอย่างไร

2. สิ่งมีชีวิตที่พบมากที่สุด(ชนิดและปริมาณ) ณ บริเวณที่สำรวจคืออะไร มีอิทธิพลต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพและชีวภาพอย่างไรบ้าง
3. ผลที่ได้จากการศึกษานี้ ชี้ว่าปัจจัยใดมีอิทธิพลต่อการแพร่กระจายของแพลงตอน

บทปฏิบัติการที่ 4

ผลผลิตของระบบนิเวศ

หลักการ

ผู้ผลิตหลักของระบบนิเวศบนบกคือพืช ในทำนองเดียวกันผู้ผลิตหลักของอุทกนิเวศ คือแพลงตอนพืช(phytoplankton) และ พืชน้ำ สาหร่ายสีเขียวเป็นกลุ่มหนึ่งของแพลงตอนพืชที่มีความสำคัญเป็นเครื่องบ่งชี้ความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งน้ำ กลุ่มที่มีความสำคัญในระดับรองลงมาคือ ไซแอนโนแบคทีเรีย ไม่ว่าผู้ผลิตจะเป็นสิ่งมีชีวิตชนิดใด กระบวนการผลิตจำเป็นต้องผ่านกระบวนการสังเคราะห์ด้วยแสง เพื่อให้มีการนำพลังงานแสงอาทิตย์มาเปลี่ยนรูปให้เป็นพลังงานเคมีไว้ใช้สำหรับการสังเคราะห์สารอาหารและสารอินทรีย์อื่นที่จำเป็นสำหรับการมีชีวิต สารอินทรีย์ดังกล่าวเรียกว่า มวลชีวภาพ ทำหน้าที่เป็นแหล่งพลังงานสะสม สำหรับถ่ายทอดต่อไปยังผู้บริโภคผ่านทางห่วงโซ่อาหารและสายใยอาหาร ผลผลิตรวมทั้งหมดที่ได้จากกระบวนการสังเคราะห์ด้วยแสงโดยผู้ผลิตนั้นเรียกว่า ผลผลิตรวมปฐมภูมิ(gross primary productivity หรือ total photosynthesis หรือ total assimilation) ไม่มีวิธีการวัดโดยตรง เนื่องจากผลผลิตที่ได้ทั้งหมดนี้ส่วนหนึ่งถูกใช้ใน กระบวนการหายใจระดับเซลล์(respiration) เพื่อการดำรงชีวิตของผู้ผลิต ดังนั้นจึงสามารถวัดค่าได้โดยการคำนวณจากสมการ

ผลผลิตรวมปฐมภูมิ = ผลผลิตปฐมภูมิสุทธิ(net primary productivity) + อัตราการหายใจ(respiration rate)

โดยที่ผลผลิตปฐมภูมิสุทธิหมายถึง อัตราการสะสมสารอินทรีย์ในผู้ผลิตหลังจากบางส่วนถูกใช้ไปเพื่อการหายใจระดับเซลล์ เรียกได้อีกชื่อหนึ่งว่า กระบวนการสังเคราะห์ด้วยแสงปรากฏ(apparent photosynthesis)

ในทางปฏิบัติค่าของอัตราการหายใจวัดได้ยากจำเป็นต้องใช้วัดโดยอุปกรณ์พิเศษ ค่าของผลผลิตปฐมภูมิสุทธิก็วัดได้ยากเช่นเดียวกัน แต่อนุโลมใช้เทียบจากค่าของ ผลผลิตปฐมภูมิสุทธิของกลุ่มสิ่งมีชีวิต(net community productivity) การวัดค่าผลผลิตปฐมภูมิสุทธิ ไม่มีวิธีวัดโดยตรง แต่ใช้วิธีทางอ้อม การเลือกวิธีวัด พิจารณาตามความเหมาะสมของแต่ละระบบนิเวศ โดยเลือกวิธีที่มีข้อบกพร่องน้อยที่สุด สำหรับอุทกนิเวศนิยมใช้ ระเบียบวิธีออกซิเจน(oxygen method) ที่เรียกว่า ระเบียบวิธีของขวดสว่างขวดมืด(light and dark bottle method) โดยมี

หลักการว่า ในกระบวนการสังเคราะห์ด้วยแสงนั้น สารที่เป็นผลผลิตจากปฏิกิริยามีอัตราส่วนเดียวกันกับสารที่ใช้เพื่อทำปฏิกิริยา ดังสมการ

จากสมการ ผลผลิตหนึ่งโมเลกุลของ คาร์โบไฮเดรต($\text{C}_6\text{H}_{12}\text{O}_6$) ที่มี 6 คาร์บอนอะตอม จะมียอกซิเจน 6 โมเลกุลเป็น ผลพลอยได้(by-product) ดังนั้นถ้าวัดอัตราการผลิตออกซิเจนได้ ก็สามารถเทียบกลับไปยังอัตราการผลิตคาร์โบไฮเดรตได้ คาร์โบไฮเดรตที่ถูกผลิตขึ้นมาสะสมอยู่ในผู้ผลิตทั้งหลายนั้น คือ อัตราการผลิตปฐมภูมิสุทธิของกลุ่มสิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศนั้น ค่าที่คำนวณได้ คือ มวลชีวภาพที่มี หน่วยน้ำหนัก(mg) ต่อ ปริมาตร(m^3) ต่อเวลา(hr.)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาวิธีวัดค่าผลผลิตปฐมภูมิสุทธิของอุทกนิเวศโดยระเบียบวิธีออกซิเจน

ระเบียบวิธี

1. เก็บตัวอย่างน้ำใส่ขวด BOD 1 ขวด เรียกขวดนี้ว่า ขวดควบคุม(control bottle, C.B.) แล้วหาปริมาณของออกซิเจนตามระเบียบวิธีในบทปฏิบัติการที่ 2 ปริมาณของออกซิเจนนี้จะเป็นปริมาณของออกซิเจนที่มีอยู่ในน้ำขณะเริ่มทำการทดลอง นักศึกษาแต่ละกลุ่มควรเก็บตัวอย่างน้ำจากต่างจุดกัน และที่ต่างระดับความลึกด้วย เพื่อที่จะนำผลการทดลองมาเปรียบเทียบกันได้
 2. เก็บน้ำในบ่อ ณ จุดเดียวกันกับที่เก็บในข้อ 1 ใส่ในขวด BOD อีก 2 ขวด ตัวอย่างน้ำที่เก็บจะมีสาหร่ายเซลล์เดียว(unicellular algae) หรือ แพลงตอนพืชทำหน้าที่เป็นผู้ผลิตของแหล่งน้ำนั้นอยู่ด้วย ถ้าผู้ผลิตน้อย อาจใส่สาหร่ายซึ่งเป็นผู้ผลิตของแหล่งน้ำนั้นลงไปด้วย โดยเด็ดมาสัก 2 กิ่ง ให้มีขนาดเท่ากันแบ่งใส่ขวดละกึ่ง ปิดจุกให้แน่น นำขวดหนึ่งมาหุ้มด้วยแผ่นอะลูมิเนียม(aluminum foil)ให้มืด เรียกขวดนี้ว่า ขวดมืด(dark bottle, D.B.) ส่วนอีกขวดหนึ่งปล่อยให้เปลือยไว้ เรียกขวดนี้ว่า ขวดสว่าง(light bottle, L.B.) นำทั้งสองขวดไปแขวนไว้ ณ จุดเดียวกันกับที่เก็บน้ำมาแขวนไว้ให้ได้รับแสงสว่างเต็มที่อย่างน้อย 6 ชั่วโมง
- ในระหว่าง 6 ชั่วโมงนี้ ขวดสว่างจะได้รับแสงเต็มที่ ดังนั้นจะมีกระบวนการสังเคราะห์ด้วยแสง และกระบวนการหายใจระดับเซลล์ เกิดขึ้นในขวด ส่วนขวดมืด ซึ่งไม่ได้รับแสงเลย จะมีเพียงกระบวนการหายใจระดับเซลล์เกิดขึ้นเท่านั้น

3. นำขวดขึ้นจากน้ำ ถ้าเติมกิ่งสาหร่ายลงไปในช่วงด้วยให้ใช้ คีมคีบ คีบออก แล้วเติมด้วยน้ำ ในบ่อให้เต็มพอดีปากขวดอย่าให้ล้นไปมาก (ขั้นตอนนี้อาจมีข้อผิดพลาดได้บ้างแต่ถือว่าน้อยมาก)

4. ใตเตรทหาปริมาณออกซิเจนในทั้งสองขวดตามระเบียบวิธีในบทปฏิบัติการที่ 2 นำค่าออกซิเจนที่ได้จากทั้ง 3 ขวด มาคำนวณดังนี้

N.P. = net primary production (mg C/m³/hr)

G.P. = gross primary production (mg C/m³/hr)

R.P. = respiration product

L.B. = amount of dissolved oxygen in light bottle

D.B. = amount of dissolved oxygen in dark bottle

C.B. = amount of dissolved oxygen in control bottle

P.Q. = photosynthesis quotient = 1.25

N = จำนวนชั่วโมงที่แขวนขวดให้ได้รับแสง(incubation period)

374 = factor ที่เปลี่ยนออกซิเจน) ในหน่วย ppm ให้เป็น C ในหน่วย mg C/m³ (1 mg C = 10,888 calories)

สูตรที่ใช้ในการคำนวณ คือ

$$R.P. (mg C/m^3/hr) = \frac{374(C.B. - D.B.)}{N}$$

N

$$N.P. (mg C/m^3/hr) = \frac{374 (L.B. - C.B.)}{N P.Q}$$

N P.Q

$$G.P. (mg C/m^3/hr) = \frac{374 (L.B. - D.B.)}{N P.Q}$$

N P.Q.

หรือ R.P. + N.P.

แบบรายงานการวิเคราะห์ผลผลิตของระบบนิเวศ

(Productivity Data Sheet)

ชื่อนักศึกษา.....

วันที่

สถานที่

รูปแบบของกลุ่มสิ่งมีชีวิต

ช่วงเวลาที่ทดลอง: เวลาเริ่มต้น,

เวลาสิ้นสุดการทดลอง

เวลารวมทั้งหมด

ตารางข้อมูลการหาออกซิเจนที่ละลายน้ำ

ชนิดของขวด	Na ₂ S ₂ O ₃ ที่ใช้ไตเตรท	O ₂ (ppm)	ml O ₂ /l
control bottle(C.B.)			
light bottle(L.B.)			
dark bottle(D.B.)			

ตารางข้อมูลการหาผลผลิตโดยประมาณ

ชนิดของข้อมูล	หน่วยเป็น mg C/m ³ /hr	หน่วยเป็น Cal/m ³ /hr
Respiration		
Net Primary Productivity		
Gross Primary Productivity		

แบบฝึกหัดบทปฏิบัติการที่ 4

1. อัตราการผลิตมีความสำคัญหรือมีอิทธิพลต่อสิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศอย่างไร
2. ค่า primary productivity ที่ได้จากการทดลอง ชี้นำอัตราการผลิตของระบบนิเวศนี้อย่างไรบ้าง
3. การหาค่า primary productivity โดยระเบียบวิธี light-dark bottle method นี้ เป็นค่าที่นำเชื่อถือได้มากหรือน้อยเพียงใด ท่านคิดว่าน่าจะมีคามผิดพลาดในขั้นตอนใดได้บ้าง

บทปฏิบัติการที่ 5

องค์ประกอบและรูปแบบการเจริญของประชากร

หลักการ

ความหมายของ ประชากร(population) ในเชิงนิเวศวิทยาคือ สิ่งมีชีวิตชนิดเดียวกันที่สามารถผสมพันธุ์กันและสามารถสืบทอดลักษณะทางพันธุกรรมสืบเนื่องต่อไปยังชั่วรุ่นต่อมาได้ คุณสมบัติเช่นนี้ย่อมมีผลต่อ การเจริญ(development) ของประชากร โดยมีปัจจัยหลักที่สัมพันธ์กัน คือ อัตราการเกิด(natality) อัตราการตาย(mortality) และ การต่อต้านจากสภาพแวดล้อม(enviromental resistance) ความสัมพันธ์ดังกล่าววัดค่าเป็นตัวเลขได้โดยคำนวณจากสูตร

$$\Delta N / \Delta t = rN$$

โดยมี Δ = ความแตกต่าง

N = ขนาดของประชากร

ΔN = ความแตกต่างขนาดของประชากรในช่วงเวลาหนึ่ง

Δt = ช่วงเวลาในการเติบโตแบบทวีคูณของประชากร

rN = อัตราการเพิ่มของประชากรจากเดิม N

ในธรรมชาติอัตราการเพิ่มของประชากรเป็นไปอย่าง สมเหตุสมผล(logistic) โดยมีการต่อต้านจากสภาพแวดล้อม เข้ามาควบคุมให้ประชากรมีขนาดพอเหมาะที่จะดำรงอยู่ในสภาวะสมดุล และสัมพันธ์กับ ความสามารถในการรับประชากร(carrying capacity) ของทรัพยากรธรรมชาติ ในระบบนิเวศนั้น สมการการเติบโตแบบสมเหตุสมผลมีดังนี้ คือ

$$\Delta N / \Delta t = rN (K - N) / K$$

โดยที่ K = การต่อต้านจากสภาพแวดล้อม

ประชากรของสิ่งมีชีวิตแต่ละชนิดมี องค์ประกอบ(composition) และ รูปแบบการเติบโต(growth pattern) ต่างกัน ในกรณีของประชากรสิ่งมีชีวิตที่มีช่วงชีวิตยาว(long life span) เช่น ประชากรของสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม(เช่น มนุษย์, ช้าง) สัตว์ส่วนใหญ่วัยต่างๆ ที่เป็นองค์ประกอบของประชากรทั้งหมด มีบทบาทสำคัญต่อรูปแบบการเจริญและอัตราการเจริญของประชากรชนิด

นั้นมาก เช่น จำนวนประชากรวัยเด็กมีมากกว่าวัยอื่น สามารถพยากรณ์ได้ว่า ในอนาคต จำนวนประชากรจะเพิ่มมากขึ้นและเพิ่มอย่างรวดเร็วด้วย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาอัตราการเติบโตและลักษณะเส้นโค้งการเติบโตของประชากรถั่ว
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบช่วงอายุ และบทบาทของสัดส่วนช่วงอายุ ที่มีต่อการเจริญของประชากรทั้งหมด

ระเบียบวิธี

1. การศึกษาอัตราการเติบโตของประชากรถั่ว

เตรียม วัสดุอุปกรณ์ ต่อไปนี้ ก่อนทำการทดลอง

- กระบะทราย (กล่องหรือกระบะไม้ขนาดประมาณ 8 X 12 X 6 นิ้ว)
- ถั่วประมาณ 20-30 เมล็ด (เลือกที่สมบูรณ์ดี ขนาดเมล็ดใกล้เคียงกัน)
- ไม้บรรทัดมีสเกลย่อยถึงหน่วยมิลลิเมตร
- กระดาษกราฟ

1.1 ล้างเมล็ดถั่วให้สะอาด แช่น้ำ 1 คืน คัดเมล็ดที่พอง(เมล็ดคุณภาพดี) ไว้เพื่อใช้ในการทดลอง

1.2 เมื่อแช่น้ำไว้ถึง 24 ชั่วโมงแล้ว(วันที่ 1) แกะเมล็ดเอาใบเลี้ยงออก 3 เมล็ดเพื่อการวัดขนาดของ ยอดอ่อน(epicotyl) ด้วยการวัดความยาวของใบอ่อนโดยวัดจากปลายใบถึงฐานใบตามแนว เส้นก้านใบ(mid-rib) และ ความยาวของ ก้านใบ(petiole)โดยวัดจากฐานใบถึงโคนก้านใบ(ส่วนที่เริ่มแยกออกมาจากยอดอ่อน) บันทึกผลการวัดลงในตาราง หาค่าเฉลี่ย

1.3 เมล็ดที่เหลือแกะเปลือกออกแล้วหมกลงในทราย รดน้ำเพียงเพื่อให้ทรายชุ่มอยู่เสมอไม่ถึงขั้นแฉะ

1.4 เมื่อครบวันที่ 3, 5, 7, 9, 10, 13 วัดความยาวของใบ และก้านใบ ในกรณีช่วงสองสามวันแรก เมล็ดอาจยังไม่ออกพันทวาย ให้ใช้แท่งแก้วหรือแท่งไม้ขนาดเล็กเขี่ยเมล็ดขึ้นมาแกะเอาใบเลี้ยงออกแล้ววัด epicotyl ปฏิบัติการวัดเช่นเดียวกับวันแรก ทั้งเมล็ดที่ใช้แล้วนี้ไป การวัดในวันต่อมาให้ใช้เมล็ดใหม่ ถ้าเมล็ดงอกพันทวายแล้ว ให้เล็กวัดจากต้นที่มีขนาดใกล้เคียงกัน โดยไม่ขุดขึ้นจากทราย ฟังระวังไม่ให้ยอดช้ำ เพราะต้องติดตามวัดใบเดียวกันนี้ในวันต่อไปด้วย

ในการวัดแต่ละครั้งใช้ 3 ต้น หาค่าเฉลี่ย แล้วบันทึกผลการวัดลงในตาราง

สรุปผล

จงสรุปผลการทดลองของท่านและตอบคำถามต่อไปนี้ลงด้านหลังของกระดาษแสดงตารางผล

1. สรุปความสำคัญจากผลการทดลองของท่านในแง่ที่เกี่ยวข้องกับ อัตราการเจริญ(growth rate) และปริมาณของ growth
2. จากตัวเลขในตารางของท่านอาจนำไป plot curve แสดงอะไรได้บ้าง นอกจาก growth curve และ curve เหล่านี้ต่างหรือเหมือนกันกับ population growth curve อย่างไร

2. การศึกษาองค์ประกอบของช่วงอายุ

เตรียม วัสดุอุปกรณ์ ต่อไปนี้ก่อนทำการทดลอง

- โถแบ่งสาส์ที่มีประชากรของมอดช่วงอายุ(age)ต่างกัน
- ปากคืบ และ จานแก้ว(Petri dish)

2.1 เทแป้งลงในจานแก้วเพียงเล็กน้อย ใช้ปากคืบเชื่อมมอดออกมาจากแป้ง แยกช่วงอายุ การเจริญของมอดออกเป็นช่วง ตัวหนอน(larva) ดักแด้(pupa) ตัวเต็มวัย(adult) นับจำนวนของแต่ละช่วงอายุ บันทึกจำนวนแต่ละช่วงอายุไว้ ทำซ้ำหลายครั้งจนแป้งหมดโถ รวมจำนวนแต่ละช่วงอายุเข้าด้วยกัน

สรุปผล

จงสรุปผลและตอบคำถาม

1. จงแสดงตัวเลขของแต่ละช่วงอายุที่ท่านนับได้ในรูป age pyramid
2. จากรูปร่าง age pyramid ท่านคิดว่า ประชากรของมอดกลุ่มนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรต่อไปในอนาคต
3. จากการสังเกตดูสภาพในโถแบ่งที่มีมอดอยู่นี้ ท่านคิดว่า มีปัจจัยอะไรบ้างที่อาจทำให้มีการเปลี่ยนแปลงจำนวนประชากรและจะเปลี่ยนอย่างไร
4. วิธีนับแบบนี้ ท่านคิดว่า เหมาะสมกว่าการนับด้วยวิธีอื่นหรือไม่ อย่างไร จงวิจารณ์ผลที่ได้ว่า อาจมีความคลาดเคลื่อนอย่างไรบ้างด้วย

ตารางบันทึกการเจริญของถั่ว

วันที่ นับจากวันเริ่มเพาะ	ความยาวของใบ(มิลลิเมตร)					ความยาวของก้านใบ(มิลลิเมตร)				
	ต้นที่ 1	ต้นที่ 2	ต้นที่ 3	เฉลี่ย	ความยาวที่เพิ่มขึ้น ขึ้นจากวันก่อน	ต้นที่ 1	ต้นที่ 2	ต้นที่ 3	เฉลี่ย	ความยาวที่เพิ่มขึ้น ขึ้นจากวันก่อน
1										
3										
5										
7										
9										
10										
13										

ตารางการบันทึกความต่างของช่วงอายุของมอด

การนับครั้งที่	ตัวอ่อนทุกระยะ		ตัวดักแด้		ตัวเต็มวัย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1						
2						
3						
-						
-						
-						
n						
รวม						